

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 27. marts 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

KMU/ J.nr. 2013-1189

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. januar 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål 163 alm. del fra SOU. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Benedikte Kiær (K)

Spørgsmål nr. 163:

"Ministeren bedes kommentere SOU alm. del bilag 148, samt redegøre for reglerne omkring anvisning af en bolig til særligt udsatte borgere med psykiatriske problemer. Mener ministeren, at det er rimeligt, at en borger, der forsøger at være selvhjulpne, ikke oplever støtte fra det offentlige til at undgå hjemløshed?"

Svar:

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg helt grundlæggende mener, at et liv i hjemløshed er en uværdig og uacceptabel situation i dagens Danmark. Det gælder ikke mindst for et ungt menneske. Som det blev oplyst udvalget i mit foreløbige svar på spørgsmål 163 alm. del., har mit ministerium anmodet Københavns Kommune om oplysninger vedrørende de i alm. del. bilag 148 omtalte forhold. Kommunens svar herpå af 27. februar 2013 er vedlagt til udvalgets fortrolige orientering.

Jeg hæfter mig i kommunens svar af 27. februar 2013 ved to ting: For det første hæfter jeg mig i forhold til den konkrete sag, jf. alm. del. bilag 148, med tilfredshed ved, at kommunen er i dialog med den pågældende borger om en løsning på situationen. For det andet hæfter jeg mig mere generelt ved, at disse sager vedrørende boliganvisning til borgere med særlige sociale problemer, herunder eventuelt psykiatriske problemer, kan have - og ofte vil have - en kompleks karakter. Dette gør sig ikke mindst gældende i de

store byer, hvor boligmassen og -priserne alt andet lige er anderledes, end andre steder i landet.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at borgere, som på grund af særlige sociale problemer har behov for hjælp og støtte fra det offentlige, naturligvis skal modtage denne hjælp og støtte i henhold til den gældende lovgivning. I sager, som den her beskrevne, er det desuden generelt af afgørende betydning, at der finder en helhedsorienteret indsats sted. Det har blandt andet også været et vigtigt fokusområde for den store satsning med Hjemløsestrategien, som der er afsat 500 mio. kr. til på satspuljen. Et andet vigtigt element i strategien er etablering af boliger til hjemløse. Slutevalueringen af strategien foreligger inden sommerferien i år og de foreløbige resultater er lovende i forhold til at få mennesker ud af hjemløshed ved hjælp af en tidlig løsning af boligsituationen kombineret med den rette støtte.

For så vidt angår reglerne for anvisning af bolig til særligt udsatte borgere med psykiatriske problemer, har jeg anmodet Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter om et bidrag. Ministeriet oplyser i den forbindelse følgende:

”Almene boligorganisationer skal som udgangspunkt stille mindst hver fjerde ledige familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Ved aftale med boligorganisationerne har kommunalbestyrelsen endvidere mulighed for at kunne råde over flere af boligorganisationernes ledige almene familieboliger til løsning af boligsociale opgaver. Kommunalbestyrelsens anvisning til disse boliger skal ske på baggrund af en individuel vurdering af den boligsøgendes behov for en bolig vurderet ud fra den boligsøgendes økonomiske, sociale og bolig-mæssige situation.

I forhold til boliger til unge kan det oplyses, at almene ungdomsboliger skal udlejes til unge uddannelsessøgende og andre unge med særligt behov. Kommunalbestyrelsen kan således efter gældende regler på området anvende ledige ungdomsboliger til løsning af unges boligsociale problemer i kommunen.

Endelig skal det oplyses, at kommunalbestyrelsen kan søge offentlig støtte til oprettelse af almene boliger til særligt udsatte grupper (skæve boliger) med henblik på tilbud af boliger til særligt udsatte grupper, der uanset sociale støttemuligheder har vanskeligt ved at finde sig til rette i eksisterende byggeri.”

Afslutningsvis vil jeg bemærke, at det er min generelle holdning, at et ungt menneske i udgangspunktet, så vidt det overhovedet er muligt og forsvarligt, bør bo i en almindelig bolig. Hertil kan dog tilføjes, at serviceloven indeholder muligheder for, at borgere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer kan tilbydes midlertidige eller længerevaren-

de ophold i botilbud, såfremt dette vurderes at være den bedste løsning for den enkelte.

Karen Hækkerup

/ Anders Møller Jakobsen

Bilag: FORTROLIGT svar fra Københavns Kommune på anmodning fra Social- og Integrationsministeriet om oplysninger i konkret sag om anvisning af bolig.